

Adoptând sărăcia ca o condiție a libertății sale interioare, apostolul pornește în misiune încărcat cu mesajul Evangheliei și cu puterile atribuite lui de Cristos. De-a lungul activității sale, el se va întâlni cu suferința omului dar, mai ales, se va izbi de refuzul lui, refuz care pune în lumină lucrarea Satanei în lume. Noi presimțim deja că o perseverență curajoasă, o modestă asigurare și o grijă atentă față de toate nevoile omului sunt calitățile majore ale apostolului. (Istoria Bisericii, începând din ziua Rusaliilor, ne arată în ce fel este sau trebuie să fie exercitată această misiune, în permanentă referință la voința mântuitoare a lui Isus.)

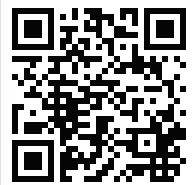
Pr. Tarciziu Șerban

Calendarul săptămânii 14-21 iulie 2024

14	D	DUMINICA XV D.P.A.; Sf. Camil de Lellis, pr.
15	L	Ss. Bonaventura, ep. înv. **; Vladimir
16	M	Sf. Fc. Maria de pe Muntele Carmel *
17	M	Sf. Alexie, cerșetor; Marcelina, fc. Ss. Emilian din Durostorum, m. **; Frederic, ep.; Sf. Fc. Maria a Libertății
18	J	Ss. Epafra, ep. m.; Macrina, clg.
19	V	Ss. Ilie, proroc *; Apolinar, ep. m. *; Aurel, ep.
20	S	DUMINICA XVI D.P.A.; Ss. Laurențiu din Brindisi; Marin, Teodot și Sedofa din Tomis, m.; Daniel, profet
21	D	

Gândul săptămânii

“Cine iubește nu este niciodată singur.” (Fericitul Vladimir Ghika)

14 iulie 2024 • DUMINICA XV D.P.A. • Sfântul Camil de Lellis, pr.

LECTURA I

Mergi și profetește poporului meu, Israel!

Citire din cartea profetului Amos 7,12-15

În zilele acelea, Amasia i-a zis lui Amos: „Vizionarule, pleacă, fugi în țara lui Iuda! Mănâncă acolo pâine și profetește acolo! Dar la Betel nu mai profeti, căci este sanctuarul regelui și casa regatului!” Amos i-a răspuns și i-a zis lui Amasia: „Eu nu sunt profet și nici fiu de profet. Eu sunt crescător de animale și culegător de sicomori. Domnul m-a luat din urma turmei și mi-a zis: «Mergi și profetește poporului meu, Israel!»”

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 84(85),9ab-10.11-12.13-14 (R.: 8)

R.: Arată-ne, Doamne, îndurarea ta și dă-ne mântuirea ta!

Voi asculta ce zice Domnul Dumnezeu:

El vorbește de pace poporului său și credincioșilor săi.

Mântuirea este aproape de cei care se tem de el

și gloria lui va locui pe pământul nostru. **R.**

Îndurarea și adevărul se vor întâlni, dreptatea și pacea se vor îmbrățișa; adevărul va răsări din pământ și dreptatea va coborî din ceruri. **R.**

Domnul își va revărsa bunătatea și pământul își va aduce roadele sale.

Dreptatea va merge înaintea lui și-i va călăuzi pașii pe cale. **R.**

LECTURA A II-A

Dumnezeu ne-a ales în el mai înainte de întemeierea lumii.

Citire din Scrisoarea sfântului apostol Paul către Efeseni 1,3-14

Fraților, binecuvântat să fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, care ne-a

binecuvântat cu orice fel de binecuvântare spirituală în cele cerești, în Cristos, întrucât ne-a ales în el mai înainte de întemeierea lumii ca să fim sfinți și neprihăniți înaintea lui! În iubire el ne-a rânduit de mai înainte spre înfiere, prin Isus Cristos, după planul binevoitor al voinței sale, spre lauda gloriei harului său cu care ne-a copleșit în Fiul său preaiubit. În el avem răscumpărarea prin sângele său, iertarea păcatelor după bogăția harului său pe care l-a revărsat cu prisosință asupra noastră în toată înțelepciunea și priceperea. El ne-a făcut cunoscut misterul voinței sale după planul pe care l-a hotărât de mai înainte în el, ca să-l realizeze la împlinirea timpurilor: și anume să fie reunite toate lucrurile cele din cer și cele de pe pământ sub un singur cap, Cristos. În el, în care am fost chemați, am fost rânduiți de mai înainte după planul aceluia care lucrează toate după hotărârea voinței sale, ca noi care mai dinainte am sperat în Cristos să fim spre lauda gloriei sale. În el, și voi, ascultând cuvântul adevărului, evanghelia mântuirii voastre în care ați crezut, ați fost însemnați cu sigiliul în Duhul Sfânt, cel promis. El este arvuna moștenirii noastre până la răscumpărarea celor pe care i-a dobândit spre lauda gloriei sale.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

cf. *Ef* 1,17-18

(Aleluia) Tatăl Domnului nostru Isus Cristos să pătrundă inimile noastre cu lumina sa, ca să putem înțelege speranța pe care ne-o dă chemarea noastră. (Aleluia)

EVANGHELIA

Prima trimitere a ucenicilor.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Marcu 6,7-13

În acel timp, Isus i-a chemat pe cei doisprezece și a început să-i trimită doi câte doi și le-a dat putere asupra duhurilor necurate. Le-a poruncit să nu ia nimic pentru drum, decât un toiag: nici pâine, nici desagă, nici bani la cingătoare, dar încălțați cu sandale și: „să nu purtați două tunici!” Apoi le-a spus: „Dacă intrați într-o casă, rămâneți acolo până când veți pleca din locul acela, iar dacă nu veți fi primiți în vreun loc și nu vă vor asculta, plecând de acolo, scuturați praful de pe picioarele voastre ca mărturie împotriva lor!” Ei au ieșit și au predicat ca oamenii să se convertească. Și scoteau mulți diavoli, ungeau cu untdelemn mulți bolnavi și-i vindecau.

Cuvântul Domnului

În acel timp, Isus i-a chemat pe cei doisprezece și, pentru prima oară, i-a trimis doi câte doi: el le-a dat putere asupra duhurilor rele și le-a poruncit să nu ia nimic pentru drum, decât doar un baston. Să nu aibă nici pâine, nici sac cu provizii, nici bani la cingătoare. Să fie încălțați numai cu sandale și să nu îmbrace două tunici... (Mc 6,7-13).

După ce a relatat vizita lui Isus la Nazaret (6,1-6) și a menționat faptul că El cutreiera satele dimprejur, învățând, Sfântul Marcu prezintă prima trimitere a ucenicilor în misiune (6,7-13). În felul în care este redactată pericopa noastră, ea privilegiază trei aspecte ale unei misiuni apostolice: puterile atribuite lor de către Isus (v. 7), recomandările făcute în vederea împlinirii misiunii încredințate (vv. 8-11) și realizarea ei (vv. 12-13).

E drept că în fragmentul de care ne ocupăm, scopul misiunii este abia schițat. Mai multe detalii în acest sens au fost oferite în episodul care relatează instituirea celor doisprezece apostoli (Mc 3,14-15): El a ales doisprezece, pe care i-a numit apostoli, ca să fie cu el, să-i trimită să predice și să aibă putere să alunge diavolii... Prin urmare,

predica și expulzarea diavolilor reprezintă scopul acestei dintâi trimiteri în misiune, la care trebuie adăugate numeroasele vindecări. Or, aceste trei aspecte sunt identice cu cele care caracterizează, în viziunea Sfântului Marcu, și activitatea lui Isus (1,32-39).

Cât despre recomandările date celor doisprezece, ele se pot grupa în două categorii. Prima categorie are în vedere sărăcia. Apostolul trebuie să se mulțumească cu minimum necesar (vv. 8-9); el trebuie să fie liber și disponibil și să manifeste acest lucru prin detașarea sa totală. Motivul teologic va fi dat de către ceilalți sinoptici (Lc 10,7 și Mt 10,10): muncitorul își merită plata. A doua categorie are în vedere atitudinea pe care apostolii trebuie să o adopte în cazul în care nu vor fi primiți și nici nu vor fi ascultați. Ei nu-i vor putea constrânge pe ascultători și cu toate acestea vor trebui să-și exprime nemulțumirea scuturând praful de pe picioare ca mărturie împotriva lor (v. 11) – gest menit să scoată în evidență gravitatea refuzului Evangheliei. Această primă misiune încredințată celor Doisprezece orientează deja întreaga misiune apostolică: continuarea lucrării mântuitoare inaugurate de Isus.